

Poul Joachim Stenders prædiken 1. søndag i advent

Taler

Poul Joachim Stender
Sognepræst, forfatter og
rejseleder

Dato

1. december 2024

Sted

Kirke Saaby og Kisserup Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Salmernes Bog kapitel 100, vers 1-5
Matthæusevangeliet kapitel 21, vers 1-9

1 Jeg blev for nyligt spurgt af en journalist om, hvad der stressede mig til jul. Og jeg svarede. Julemanden. Det krænker mig at han bliver kaldt en mand. Det er som om kvinderne forsøger at gøre grin med os mænd i julemanden. Han er glad for børn. Han giver gode gaver. Han spiser udelukkende vegetarisk. Han er
5 totalt kønsløs. Og det eneste han kan sige er hohohoho. Det er slut med at hedde bedemand, hvis man er en kvinde. Fremover er ordet bedekvinde. Og slut med sportsmand og formand og alle de navne der kan forekomme maskuline. Hvornår kommer turen til julemanden, der rettelig burde hedde julepersonen? Der er ikke en gnist af mand over denne overvægtige, rødklædte albino. Vi
10 mænd er da meget mere lækre. Men selv om julemanden stresser mig, lader jeg mine børnebørn tro på at han findes ligesom jeg også fortæller børnebørnene masser af eventyr om nisser.

15 En lærer i Hvidovre proklamerede for en uge siden til eleverne i 1. klasse at hverken julemanden eller nisserne eksisterer. Det blev forældrene rasende over. Et er at skolen holder mund med Jesu eksistens. Måske ligefrem benægter den. Det kan døbtte forældre i et kristent samfund godt leve med. Men hold fingrene fra julemanden og nisserne. Læreren blev beskyldt af forældrene for at fjerne julens magi for børnene. Og jeg giver forældrene ret. Lad dog børnene tror på
20 julemanden og nisserne. Verden er mystisk og gådefuld. Tilværelsen har mange lag. Der er mere end vi tror. Det må børn gerne fornemme. Og jeg er helt sikker på at børn der har troet på julemandens og nissernes eksistens vil have meget nemmere ved at forstå, at der findes en Gud ved navn Jesus Kristus, der er usynligt til stede, men alligevel gang på griber ind i deres tilværelse.

25

Julemandens ankomst til børnene er pompøs. Masser af smukke, velplejede rensdyr. En skinnende kane. Bjældeklang. Og så poser fyldt med de skønneste gaver. Men hvordan kommer Jesus til børnene og os? Den allerførste jul ankom han indsmurt i blod og fosterfedt som et vrælende spædbarn. Født i en grotte
30 blandt kreaturer. Lagt i et fodertrug. En særdeles kikset start. Og 30 år senere rider han ligeså kikset ind i Jerusalem på et æsel, et trækdyrs føl. Ingen rensdyr med røde næser. Ingen hvide hingste. Ingen guldkaret. Ingen store poser med gaver. Helt ydmygt kommer Jesus til os. Men det er netop budskabet vi skal tage til os. I sin ydmyghed udfolder Guds søn sin magt. Men sin kærlighed, sin
35 sagtmodighed, sin miskundhed og sin trofasthed viser Jesus os op den vej vi skal gå for at kunne leve smukt med ham, os selv og vores medmennesker.

Til mange konfirmationstaler bliver der sagt til konfirmanden. Du kan blive hvad du vil! Du skal bare tro på at du kan, så vil det lykkes for dig! Verden er
40 åben for jer unge. Men børn kan ikke blive hvad de vil, uanset hvor meget deres forældre eller en ungdomscoach har sagt det til dem. Og verden er ikke altid åben for de unge. Men det er fuldstændig uproblematisk. For selv om der er så meget i livet, man aldrig kan blive og derfor aldrig kommer til at opleve, kan man sagtens få et vidunderligt liv. Jesus viser sin magt i vores magtesløshed. Vi er
45 måske ikke så smukke og alligevel er der nogle der elsker os. Vi er ikke de mest veltalende og alligevel bliver vores ord forstået af dem vi henvender os. Vi gør måske ikke en kæmpe karriere og har hverken penge eller magt. Men i vores afmagt giver Gud os alligevel så meget værdi, at folk kan stole på os. Selv når vores afmagt har sejret og vi er døde, gør Gud os levende i sit rige. Han ser
50 potentialet i os trods vores afmagt og åbner en rig, fantastisk, kompleks verden for os.

Kirkens nytår, der begynder i dag første søndag i advent, indledes næsten en måned før vi den 31. december fejrer det verdslige nytår. Og det er der en grund
55 til. Det er kirkens og kristendommens værdier, det er det hellige, guddommelige, ophøjede, der skal løbe foran os ligesom kirkeåret løber foran det verdslige år. Vi skal sætte kærlighed, sagtmodighed, miskundhed, trofasthed, tro højere end prestige, statussymboler, karriere og succes. Jesus viste sin magt i sin magtløshed da han red ind i Jerusalem. Folk var ellevilde med ham trods hans kiksede
60 ankomst. De kunne se mere end en mand på et trækdyrs føl. De kunne se Gud. Det nye kirkeår begynder derfor med et brøl af begejstring. Salmisten kommer med denne klare opfordring: Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden, trød frem for ham under jubel. Tak Ham, pris ham. Og så skifter scenen fra Det

65 Gamle Testamente, fra salmisten til Det Nye testamente, til Mattæus. Og der er
hyldesten til Gud, Jesus Kristus igen tilstede. Folk råber hosianna. Det er et
hyldestråb ligesom hip hip hurra. Og ikke nok med at folkeskarerne hylder Jesus
med ord. De lægger deres kapper på jorden foran ham så æslets beskidte hove
træder på det fine stof. De vifter med palmegrene. Hosianna. Hosianna. Hip,
70 hip hurra. Og det er denne hyldest vi må og skal have tilbage i folkekirken, hvor
vi er blevet alt for optaget af hvad Gud kan gøre for os, hvad vi kan få ud af at gå
i kirke, hvordan vi for den kirkelige succes skyld kan få fyldt kirken, i stedet for
at tilbede Gud og hylde ham for alt det vi har fået af ham. Han har skabt os.
Ham hører vi til. Han er god. Han trofasthed varer til evig tid. Hans troskab i
75 slægt efter slægt.

Et nyt kirkeår er begyndt. En målsætning for det nye kirkeår burde være at vi
først og fremmest skal hylde Jesus Kristus og det langt mere end vi har gjort
hidtil. Ved at hylde ham lægger vi centrum udenfor os selv. Vi lægger fokus på
80 andet end vores eget ego. Vi bliver befriet for den navlebeskuelse, som er vores
største problem. Og vi erkender at vi ikke kan alt. Der er kun en der kan alt. En
for hvem alt er muligt. Gud. Ham der julenat år 0 blev menneske i Jesus Kristus.
Gud i vold. Amen.

85

Kirkebøn:

Kære far i Himlen. Vi takker dig for at du lod din søn føde ind i vores verden, så
vi kan tro, at du er os nær med din kærlighed, Vi beder for alle, der har svært ved
at gribe juleglæden og ikke har opdaget at det er dig vi fejrer og hylder i denne
90 højtid. Vi beder også for de der føler sig ensomme i adventstiden, for de sårbare,
for de der frygter både at leve og dø. Vær hos vores syge, de sørgende, de
fortvivlede, de udstødte og verdens mange flygtninge. Hjælp vores udsendte
soldater. Vi beder for de mennesker som har mistet og lider sorg. Og så beder vi,
særlig i denne tid, for fred i verden. Vi beder vores konge, Frederik X, og den
95 kongelige familie. Lad os i alle sammenhænge, hvor vi har konflikter. Og hvor vi
sårer hinanden, hente nyt mod til fremtiden. Hold os fast på i denne adventstid
i at vi fejrer julen fordi du, julenat, blev menneske i Jesus Kristus. I Jesu navn.
Amen.

100

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

105

Tags

1. søndag i advent, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/poul-joachim-stenders-praediken-1-sondag-i-advent>

110

115

120

125

130

135

140